Volkodlak.

Hrabri Vanija koraka
Neki dan domú na noč,
Ino mrzlo pot pretaka
Sam skoz mirodvor gredoč.

Tiho šlataje grobove
Se ne upa dihati,
Kar zasliši — huj — glasove,
Ko bi grizel kdo kostí!

Vanija strahú trepeče,
Da se ježi las mu vsak,
Misli si, da gloda — žveče
Mrtvih kosti volkodlak.

„Joj! Gorje! gotovo mene
Zdaj požrla bo pošast,
Le molitev jo odžene,
Da zgubí do me oblast.“

Je li volkodlak tam sedel?
Vanija — prestrašno res!
Mirno na grobovih snedel
Vkradene kostí je — pes!

Aforizmi.

Zložila Luíza Pesjakova.

Veliko in globoko
Človeško je srcé,
Da zemlja, čas in večnost
Preláhko v njem živé.
Al vendar je enojno,
Prostora manj skor ní —
Ljubezen ena sama
Tam z vrhom razcveti.

Ljubi to, kar je pravično,
Kar je zvišano, lepó;
Brez zadržka mu posveti:
Glavo, srce in rokó.

Ko se „ljubezen“ je ločila
Se večdel „nada“ posloví,
Todá gorjé, če tudi „vera“
Mrjoča tebi v srcu spí! —

Rôse je treba, da roža cveti,
Suša goreča cvetico morí;
Roža ljubezni najlepše žarí,
Ako jo solza ob solzi rôsí.

Sovražnik vence vije,
Če sreča jasno sije;
Prijatel ti rokó podá,
Ko sreča je po vodi šla.

Svobodo ljubi mi v misli in v djanji,
„Sužnik“ ti bodi neznano imé;
V svobodi blagi prebiva pravica —
Suženstvu se nagne le krivo srcé.

Slovencev je zadosti,
Todá Slovenci niso vsi;—
Demánt vsakter je ogel,
Al ogel vsaki — démant ni.

Distihon.

Sladko je v pesmici rêči: kar skrivno še v duši prebiva,
Slajše, če pesmice jek v drugo odmeva srcé!

Slovstvo.

* *Technisches Polyglott-Onomasticum oder Wörterbuch der Namen der Geistlichen, Civil- und Militärwürden und Chargen, der Professionisten, Künstler und Handwerker, der Grade der Bluts- und Eheverwandtschaft, nebst andern charakteristischen Benennungen in sieben Sprachen und dem friaulischen Dialekte, und zwar in der deutschen parallel zu der italienischen (zu dem friaulischen Dialekte), zu der französischen, englischen, slovenischen, lateinischen und griechischen Sprache, verfasst von Josef Wuk, Weltpriester etc. etc. von Görz. — Triest 1864.*

Dodelan je tedaj ta slovnik, kteri v 7 jezicih obsega vse važnejše besede, ki jih zlasti pisatelj, uradnik, duhoven, obrtnik itd. potrebuje. Obsega 27 pôl ali 428 straní. Reči moramo, da si je gosp. izdatelj pridno prizadeval, da je besede slovenske marljivo zbiral in se ravnal po napredku sedanjega časa. Priporočamo tedaj ta slovnik vsem, ki za nemško besedo bi radi zvedili slovensko, talijansko, francozko, angležko, latinsko ali grško; dobro ga bojo môgli rabiti, ker dosihmal še tacega slovnika nismo imeli. Prišel je na svetlo v 9 zvezkih; cena vsacemu zvezku je 50 soldov; dobiva se pri izdatelji, častitem gosp. Jožefu Vuku v Gorici. Da pa čitateljem našim pokažemo, kako je Vukov slovar osnovan, damo jim eno besedico za pokušnjo.

Titelbischof (Titularbischof);
it. vescovo titolare;
frl. véscul titulàr;
frn. évêque titulaire;
engl. titular bishop;
slov. častno imenovani škof, nazovni škof, po imenu škof;
lat. episcopus in partibus;
gr. ἐπίσκοπος ὁ κατ' ὄνομα.

Ozir po svetu.

Pisma iz Srbije o Srbii.

Kar vas poznam mile mi „Novice“ in vas radostno čitam, nisem še našel v Vaših listih dopisa iz Kragujevca, prestolnega mesta srbskega kneza Miloš-a Obrenovič-a I. za čas njegove prve vlade.

Evo ga Vam! Če tudi spis ni izvrsten, saj srce je dobro, in za silo bo že.

Žive želje so me zmirom navdajale, da bi kadaj mogel globočeje med srbski narod priti in se ž njim bolje seznaniti. Cela božja tri leta sem čepil v Topčideru — v raji prekrasne knježevine srbske. Al lepi Topčider meni nikakor ni bil raj; in gledal sem tedaj na vse strani, kako bi smuknil iz njega. Sreča mi je bila mila — že oktobra meseca 1864 me porinejo v sredotočno, za Beligradom prvo mesto lepe knježevine srbske — v Kragujevac. Tukaj opravljam, izvan dolžnosti vojnega lekara, tudi opravila okrožnega lekara, in tako sem imel priliko, kakih 12 ur okoli in okoli Kragujevca srbski narod in sela srbska ogledati in po mastnem blatu srbskem do kolena gaziti.

Kako sem iz Beligrada potoval v Kragujevac, — kaj sem na poti vidil in doživel drugod po srbski zemlji, hočem vam povedati.

Se vé, da Srbija, ki je še le v početku tega stoletja s svojim junaštvom in krepko vojno in denarno pripomočjo se rusko-turškega jarma oslobodila, dozdaj nima še železnic, jih tudi tako brž še imela ne bo; kajti knježevina je mlada in železnice se ne dajo ko lim raztegniti. Lanska skupščina je sicer kneževe želje, da bi se železnice napravile po bogati Srbii, z radostnim krikom in hrupom sprejela. Al zdaj je zopet vse tiho! In slobodno lahko rečem, da predno bo železnica tekla iz Beligrada na lepe, plodonosne ravnine Morave, na mesta Jagodin, Čuprija, Paračin in Aleksinac, bo menda tudi iz bele Ljubljane po krškem koritu na žužemberške fužine in na žitapolni Karlovac. Bog daj kmali to in uno! Vesel bi vriskal, ako bi kadaj v nekoliko urah iz daljnega Kragujevca v Žužemberk in zopet nazaj pridrdrati mogel!

Al moja malenkost ni nič poleg znamenite trgovine! V Beligradu, v Kragujevcu in po vseh druzih